

Urinveisinfeksjon anno 1938

Urinveisinfeksjon kan være en plagsom sykdom. I en lengre artikkel i nr. 17/1938 redegjorde Alfred Sundal for denne lidelsen hos barn (Tidsskr Nor Lægeforen 1938; 58: 981–92). Blant annet tok han for seg symptomer, behandling med ulike legemidler og kosthold samt undersøkelsesmetoder. Den relativt nye utskillelsesurografien var en av disse.

Meddelelse fra Rikshospitalets barneavdeling.

Chef: Prof., dr. med. Th. Frølich.

Pyuri hos barn.

Av Alfred Sundal, Oslo

Et av spørsmålene som først melder sig når man står overfor en kronisk urinveisinfeksjon, er dette: Hvorfor er denne infeksjon så hårdnakket og langvarig? Man spør sig selv om der ved siden av infeksjonen er andre forhold som betinger kronisiteten. (...) Ved podning av urin og ved vanlig røntgenografi av nyre-urinveier vil man jo i de fleste tilfelle få sikkerhet for diagnosen sten eller tuberkulose. Vanskeligere har det vært å stille en nøiaktig diagnose hos spebarn eller småbarn hvor det dreiet sig om nyre-urinveis-deformiteter. Som så ofte ellers i medisinen er det nye diagnostiske undersøkelsesmetoder som har gitt oss muligheten av å få større innsikt på de forskjellige felter. Et sådant middel var utskillelsesurografien som i 1929 blev innført i klinikken av Roseno, Swick og von Lichtenberg. Ved injeksjon intravenøst av stoffer som utskiltes gjennom nyrene og som gav kontrast for røntgenstrålene, fikk man ved denne metode røntgenogrammer av nyrer, nyrebekken, ureteres og urinblære som tillot slutninger om disse organenes funksjon. Og disse opplysninger fikk man ved en undersøkelsesteknikk som lå langt nærmere op til de fysiologiske tilstander enn de man kunde opnå ved retrograd instrumentell urografi. At denne undersøkelsesmetode fikk den aller største betydning for pædiatrien sier sig selv, idet instrumentelle retrograde urinveisundersøkelser er et stort apparat, forbundet med mange vanskeligheter hos spebarn og småbarn.

